

[Skrumsager Skau]

som inddrager de pågældende erhvervsudøvere og den bedste sagkundskab i et samarbejde. Der er altså ikke tale om en hovsapolitik eller panikforanstaltninger, som senere viser sig kun at have ringe virkning.

Erhvervet har jo allerede taget fat på dette område bl.a. ved en handlingsplan, som landbrugets udøvere tog initiativet til i foråret 1986, og som betyder en revurdering af de værnsmidler, der anvendes. Planen bygger på at skaffe bedre uddannelse og rådgivning om skadetærskler, om behovsbehandling og om nye værnsmetoder, således at forbruget af værnsmidler kan nedbringes, og det har vi allerede set resultater af i det seneste år, hvor forbruget af værnsmidler er reduceret ganske betydeligt.

Ministerens lovforslag betyder, at betingelserne for godkendelse af værnsmidler bliver skærpet, og såfremt der findes andre midler med en lavere grad af farlighed og en hurtigere nedbrydning på markerne, vil det blive vanskeligt at få godkendt et farligere produkt.

Der sker en meget hurtig udvikling på det forskningsmæssige område, hvor nye midler bliver udviklet, og her er det meget vigtigt, at der gennemføres en procedure og en afprøvelse, der sikrer en virkelig hurtig godkendelse af nye produkter, dog selvfølgelig på fuldt forsvarligt grundlag. Det er noget, som de fire partier vil opfordre ministeren til at lægge særlig vægt på.

Forslaget om en løbende revurdering af de forskellige stoffer hvert 8. år, eller rettere sagt at tilladelsen kun gives for 8 år ad gangen, synes også at være hensigtsmæssigt og vil bevirke, at forskningen vil intensivere udviklingen af stadig nye og bedre produkter.

Afgiften og omlægningen af afgiften som foreslået, som skal dække de løbende omkostninger ved selve administrationen og forsøg, er jo på linje med regeringens almindelige politik om indkomstdækkende virksomhed, og det skal blive derved. Samtidig skal der selvfølgelig bruges midler til oplysningsvirksomhed og uddannelse i anvendelsen af disse midler.

Jeg tror, at vi skal holde os langt væk fra den tro, at forbruget af disse midler kan begrænses ved hjælp af prohibitive afgifter. Det er bedre at få skabt en bred forståelse for de hensigter og de mål, vi har, i stedet for at anvende afgifter. Med afgifter ser udøverne

alene på dem som et problem og handler ikke med en ansvarlig indsats.

Med disse ord kan de fire regeringspartier tilslutte sig forslaget.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Jeg synes, det er meget interessant, at Det Konservative Folkepartis miljøpolitiske ordfører, hr. Ahlmann-Ohlsen, ikke deltager i denne debat. Det kan man jo tolke på forskellig måde. Jeg ved ikke, om det er muligt at få formanden for den konservative folketingsgruppe til at bekræfte eller afkræfte, om Det Konservative Folkeparti har deponeret sin miljøpolitiske holdning hos partiet Venstre. Det kan være en ganske vigtig meddelelse at få frem ved denne lejlighed, når man tænker på, hvad hr. Ahlmann-Ohlsen har sagt ved forskellige lejligheder til offentligheden.

Så jeg vil gerne spørge formanden for den konservative folketingsgruppe, om det virkelig forholder sig sådan, at Det Konservative Folkeparti har mistet mælet i miljøpolitiske spørgsmål og har deponeret både sin taleret og beslutningsret hos partiet Venstre.

Gade (SF):

Jeg kan ikke svare på hr. Hjortnæs' spørgsmål; men jeg kan jo konstatere, at den såkaldte firkløverpartiregering – som hr. Skrumsager Skau havde lidt vanskeligt ved at udtale – efterhånden ligner et firkløver, der har fået en omgang round-up her ved efterårstide. Jeg tror, at hr. Skrumsager Skau kender så meget til landbrug, at han ved, hvordan kløver så ser ud.

Jeg vil i øvrigt henvise til den ordførertale, der var sidste gang, og så vil jeg, for at fortsætte den diskussion, vi havde her sidste gang, citere fra Politiken i dag fra en artikel af bl.a. Arne Helweg fra Planteværnscenteret:

»Yderligere bør visse pesticider ikke anvendes på sårbare jorder, og specielt bør man overveje anvendelsen om efteråret, fordi der på denne årstid er særlig risiko for udvaskning.«

Artiklen handler om, at sprøjtegift i grundvand er en reel fare. Det, som vi andre har set i lang tid som en mulighed, at sprøjtegiften ville ende i grundvandet, er nu be-